În stagiunea Radio, dialog Mozart – Mahler

(Grigore Constantinescu – 18 noiembrie 2011)

Încadrat în anul comemorativ Gustav Mahler, concertul Orchestrei Naționale Radio, sub bagheta dirijorului Julien Salemkour a prilejuit reîntâlnirea cu o capodoperă – **Simfonia „Cântecul pământului"**. Interesul realizării unei versiuni interpretative de referință era determinat și de participările vocilor soliste solicitate de compozitor.

Mezzo-soprana Ruxandra Donose revenea în fața publicului bucureştean, după mai mult de un deceniu, cu interpretarea acestei lucrări. Desigur, impresiile actuale sunt cele care contează, dar totodată, aveam prilejul de a le compara cu ceea de ascultasem deja. Nu vorbim despre însușiri și progres artistic, căci este firesc să constatăm, în drumul carierei ilustrei muziciene, câștigurile experienței și măiestriei. Ceea ce merită subliniat aparține de aura poetică a expresiei, de neîndoioasa stăpânire a discursului, prin cuvânt și melos, și ca o componentă considerabilă, de unitatea stilistică şi expresivă a parcurgerii întregii lucrări. Să recunoaştem, glasul Ruxandrei Donose are calități de penetranță ce se potrivesc dialogului cu orchestra, o adresabilitate carismatică impresionantă.

Partenerul, în această Simfonie a fost Marius Vlad Budoiu, o voce de tenor ce a urcat în competiția generației sale, devenind printre cele mai performante voci de solistică, pentru concert și operă. Poate că dirijorul a fost mai puțin atent în prima parte a lucrării, ignorând menajarea solistului de către sonoritatea orchestrală. Treptat, în următoarele secțiuni, Marius Vlad Budoiu și-a putut impune demersul, cu o linie de valoare în parcurgerea frazelor, construcția întregului în versificații și culminațiile expresive aşteptate de compozitor. Ca și în privința Ruxandrei Donose, am fost convinși de evoluții al căror nivel de profesionalitate este cel cerut și de înregistrările discografice, impunând un moment important al repertoriului stagiunii Orchestrei Naționale Radio.

În acest ambient, şeful de orchestră Julien Salemkour propunea, pentru deschiderea programului, audiția **Concertului nr. 23 în La major** de Mozart, realizat în dublă ipostază interpretativă, ca solist şi dirijor. Din informații neverificate încă, am aflat că existase anterior o colaborare, ca asistent, cu Daniel Barenboim. Modelul admirat la marele muzician, în aceeași ipostază, cu ocazia prezenței Filarmonicii din Israel la Festivalul Internațional „George Enescu" din luna septembrie, pare să fi fost receptat de tânărul muzician. Eficiență, promptitudine și claritate stilistică, iată caracteristicile observabile cu acest prilej. Nu este puțin, pentru o carieră care promite ascensiunea în lumea muzicală a celui de al doilea deceniu din secolul XXI, pregătind prestigiul așteptat de public de la acest artist.